קהילת הרמח״ל

פָּרָשַׁת הַנְּשִׂיאִים

נוסח פרשת הנשיאים עם
כוונות כפי שסידר לנו
בוצינא קדישא חסידא
הרמח״ל הקדוש זי״ע.

מצווה להפיץ ללא כוונות
רווח ע״י לינק לאתר
קהילת הרמח״ל.

ניתן לקבל חסות / הנצחה / ברכה
ע״י פניה למייל my@ramhal.net

סדר פרשת הנשיאים

זכינו שגילה כמוהר"ר הרמח"ל הקדוש זי"ע סדר פרשת הנשיאים ע"ד הסוד וזו לשונו הטהורה:

"בי"ב ימים הראשונים של ניסן, טוב לומר הי"ב פרשיות של הנשיאים, שבראש חודש ניסן הוקם המשכן, והנשיאים הקריבו קרבנם באותם י"ב ימים. ותכווין לקבל כח מאותו השבט - אם הוא מהשבט שלך.

ותכווין בכל יום צירוף אחד מי"ב צירופי הוי"ה לפי השבט. וזה הסדר: יהודה יהו"ה, יששכר יהה"ו, זבולון יוה"ה, ראובן ויה"ה, שמעון והי"ה, גד והה"י, אפרים היו"ה, מנשה היה"ו, בנימין הוי"ה, דן הוה"י, אשר ההי"ו, נפתלי ההו"י.

וביום הי"ג תאמר התחלת פרשת בהעלותך עד "כן עשה את המנורה" - כנגד שבט לוי.

וטוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן, הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו, ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

וטוב לומר שיר השירים פרק אחד בכל יום, וחוזרים ומתחילים אותו, ומשלימים אותו בערב פסח: (קיצור הכוונות עמ' פ"ד).

ולמען סבר את האוזן נאמר בראשי פרקים שכידוע בר״ח ניסן הוקם המשכן, והתגלו הארות עצומות וירד שפע גדול ואורה לעולם. ובכל יום ויום ירד שפע גדול לכל שבט ושבט וכנגדו הקריב נשיא השבט את קורבנו והמשיך ברכה ישירה לשבטו ומשם לכלל שבטי י״ה.

בנוסף, בימים אלו עלתה והתגדלה השכינה במדרגותיה עד שעמדה כנגד מלא קומתו של קב״ה לצורך היחוד הגדול והנכסף המתחיל בליל חג המצות.

והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה ומתעוררת אותה ההארה כבראשונה.

ע״כ כנגד השבטים אנו קוראים את פרשת הנשיאים שהקריבו את קורבנם כפי סדר חניתם סביב המשכן, ומכוונים בצירוף שם ההוי״ה יתֿ ויתֿ שהיה מאיר לאותו השבט ומכוונים לקבל את הארתו אם שורש נשמתנו היא ממנו.

וכנגד עליית השכינה בט״ו מדרגותיה סידר לומר את ט״ו ״שיר המעלות״ שהם סוד עלייתה וגדלותה.

ובסוד הכנת תכשיטיה, מנותיה, קישוטיה והתעוררותה לתשוקת חיבורה בבעלה, וכן לעורר רצון בעלה לפוקדה ולזוכרה תיקן בוצינא קדישא לומר את סדר שיר השירים קודש קדשים. יהי רצון שתקבלו תפילותינו לברכה ולרצון ולגאולה שלמה בב״א.

סדר לימוד לחודש ניסן

בימים שבין א' ניסן לי"ג ניסן יש לומר את הלשם יחוד דלהלן.
בימים יד' ט"ו ניסן יש לומר את הלשם יחוד והנוסח הנמצא בהמשך.
נכון לראות מתי יחול שבת ולהדפיס מראש את הנוסח המתאים.

הכוונות ושמות הקודש (המופיעים בצבע) אין להוציא בפה ו/או בשפתים ו/או בלחש אלא רק בראייה בלבד ובמחשבה.

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ

יאהדונהי

בִּדְזִילוּ וּרְזִימוּ וּרְזִימוּ וּדְזִילוּ

יְאהָהוִיהַה אֵיהֵיוֵיהֵ

לְיַחֲדָא שֵׁם

(אין לומר הא אלא קה)

יוד הא בְּ- ואו הא

בְּיִחוּדָא שְׁלִים

יהוה יאהדונהי אחד

עַ"יְ הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כְּלָל יִשְׂרָאֵל, לְאַקָּמָא שְׁכִינְתָּא מֵעַפְרָא וּלְחַבְּרָה בְּבַעֲלָה **יאהדונהי** הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׁמְחָה לַעֲסֹק בְּפָרָשַׁת הַנְּשִׂאִים (ביום יג' ניסן יאמר: בְּפָרָשַׁת הַמְּנוֹרָה) בכל יום מחודש ניסן יאמר את הנוסח המתאים:

א' ניסן: בְּיוֹם א' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם **יְהֹוָה**.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם **יְהֹוָה**

ב' ניסן: בְּיוֹם ב' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט יִשָּׂשכָר אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם **יְהֹהָוְ**.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם **יְהֹהָוְ**

ג' ניסן: בְּיוֹם ג' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט זְבוּלֻן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם יְוֹהַ"ה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם יְוֹהַ"ה

ד' ניסן: בְּיוֹם ד' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט רְאוּבֵן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם וַיְהָ"ה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם וַיְהָ"ה

ה' ניסן: בְּיוֹם ה' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט שִׁמְעוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם וַהְיָ"ה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם וַהְיָ"ה

ו' ניסן: בְּיוֹם ו' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט גָּד אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם וּהַהַיְ.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם וּהַהַיְ

ז' ניסן: בְּיוֹם ז' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט אֶפְרַיִם אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם הָיְוָהּ.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם הָיְוָהּ

ח' ניסן: בְּיוֹם ח' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם הַיְהוָ.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם הַיְהוָ

ט' ניסן: בְּיוֹם ט' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט בִּנְיָמִן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם הוֹיָה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם הוֹיָה

י' ניסן: בְּיוֹם י' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט דָּן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם הֱוֵהִי.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם הֱוֵהִי

י"א ניסן: בְּיוֹם י"א לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט אָשֵׁר אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם הֲהִיִוַ.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם הֲהִיִוַ

יב' ניסן: בְּיוֹם יב' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא שֵׁבֶט נַפְתָּלִי אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשִּׁבְּטוֹ כְּנֶגֶד שֵׁם **הוי'**.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבְּכֹחַ שֵׁם **הוי'**

יג' ניסן: בְּיוֹם יג' לְחֹדֶשׁ נִיסָן שֶׁכְּנֶגֶד שֵׁבֶט לֵוִי - יְהוָֹה אדנ"י (היה הוה ויהיה אדון הכל **יאהדונהי** הוא ושמו אחד) הוּא נַחֲלָתוֹ.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אדנ"י יאהדונהי שֶׁ

בימים י"ד וט"ו ניסן יש נוסח אחר כמובא להלן

מכאן ימשיך לומר בכל הימים עד ל"כוננהו"

תַּשְׁפִּיעַ עָלַי כֹּחַ וְשֶׁפַע רָב שֶׁל הַשֵּׁבֶט שֶׁזָּכַרְתִּי וּבְפֶרֶט אִם שֹׁרֶשׁ נִשְׁמָתִי הוּא מִמֶּנּוּ. וּלְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ,

וּלְהַעֲלוֹת שְׁכִינַת עוּזֵּנוּ בְּט"ו מַדְרֵגוֹתֶיהָ וּלְהַעֲשׂוֹתֵנוּ עַ"י מִצְוָה זוֹ כִּסֵּא וּמֶרְכָּבָה לַשְּׁכִינָה, וּלְהַחֲזִיר כָּל הָרַע לְטוֹב וּלְגַלּוֹת יְחוּדָךְ בָּעוֹלָם וּלְפַשֵּׁט אֶת גְּלוּיוֹ עַל לִבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְדַבְּקָם בְּשׁוֹרְשָׁם, וּלְהָעִיד שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה הכל אדון **יאהדונהי** הוא ושמו אחד אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה הכל אדון **יאהדונהי** הוא ושמו אחד הוּא הָאֱלֹהִים יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו **יאהלוהים** אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ! וְיִהְי נֹעַם אֲדֹנָי מלכותו בכל משלה אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו **יאהלוהים** עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

מכאן והלאה ימשיך לומר את הסדר השייך לכל יום:

תוכן עניינים: הקלק למעבר מהיר

א ניסן
ב ניסן
ג ניסן
ד ניסן
ה ניסן
ו ניסן
ז ניסן
ח ניסן
ט ניסן
י ניסן
יא ניסן
יב ניסן
יג ניסן
יד ניסן
טו ניסן

א' ניסן: יהודה יְהוָה

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֹהֶל וְאֶת
כָּל כֵּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחֵו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו:
וְאֶת מִכְסֵה עֹרֹת הָאֵילִם הַמְאָדָּמִים וְאֶת
מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ:
אֶת אֲרֹן הָעֵדֻת וְאֶת בַּדָּיו וְאֵת הַכַּפֹּרֶת: אֶת
הַשֻּׁלְחָן אֶת כָּל כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים: אֶת
הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה
וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר: וְאֶת מִזְבַּח
הַזָּהָב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֶת ׀ מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת
כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי

הֶזָּז֑צֵר אֶת עַמְדֵיהָ וְאֶת אַדְנֶיהָ וְאֶת הַמָּסָךְ׃
לְשַׁעַר הֶזָּז֑צֵר אֶת מֵיתָרָיו וְיִתְדֹתֶיהָ וְאֵת כָּל
כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: אֶת בִּגְדֵי
הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹואדנ"י אדון הכל יאהדונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הָעֲבֹדָה: וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת כָּל
הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹואדנ"י
כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר אדון הכל יאהדונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד
יְהוָֹואדנ"י אדון הכל יאהדונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד: וְשַׂמְתָּ שָׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתָ עַל
הָאָרֹן אֶת הַפָּרֹכֶת: וְהֵבֵאתָ אֶת הַשֻּׁלְחָן

וְעָרַכְתָּ אֶת עֵרְכוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת הַמְּנֹרָה
וְהַעֲלֵיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ: וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב
לִקְטֹרֶת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ אֶת מָסַךְ
הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה
לִפְנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַתָּ אֶת הַכִּיֹּר
בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מָיִם:
וְשַׂמְתָּ אֶת הֶחָצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת מָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר: וְלָקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמָשַׁחְתָּ אֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים: וּמָשַׁחְתָּ אֶת
הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתָּ אֶת

אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ
אֹתָם בַּמָּיִם: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת אַהֲרֹן אֶת בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי:
וְאֶת בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתֳּנֹת:
וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת אֲבִיהֶם
וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה לִהְיֹת לָהֶם מָשְׁחָתָם לְכְהֻנַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ

אדון הכל יאהדונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד

הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוּקַם
הַמִּשְׁכָּן: וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו וַיָּקֶם
אֶת עַמּוּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן

וַיָּשֶׂם אֶת מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה:

וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֶל הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת
הַבַּדִּים עַל הָאָרֹן וַיִּתֵּן אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל
הָאָרֹן מִלְמָעְלָה: וַיָּבֵא אֶת הָאָרֹן אֶל הַמִּשְׁכָּן
וַיָּשֶׂם אֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וַיָּסֶךְ עַל אֲרוֹן
הָעֵדֻת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה:

וַיִּתֵּן אֶת הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יֶרֶךְ
הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת: וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו
עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה:

וַיָּשֶׂם אֶת הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָּה: וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי
יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת
מֹשֶׁה: וַיָּשֶׂם אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת: וַיַּקְטֵר עָלָיו קְטֹרֶת סַמִּים
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה: וַיָּשֶׂם
אֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה
שָׂם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת
הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד
אֶת מֹשֶׁה:

וַיָּשֶׂם אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרָחְצָה: וְרָחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם

אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ
יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת מֹשֶׁה: אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד
וַיָּקֶם אֶת הֶחָצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן
אֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת
הַמְּלָאכָה: וַיְכַס הֶעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד
יְהוָֹה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא יָכֹל
מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו
הֶעָנָן וּכְבוֹד יְהוָֹה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן:
וּבְהֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם: וְאִם לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן
וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הֵעָלֹתוֹ: כִּי עֲנַן יְהוָֹה
עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד
בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם:

וימשיך בפרשת נשא.

וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן
וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם:
וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם
נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקֻדִים:
וַיָּבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד שֵׁשׁ
עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל שְׁנֵי
הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר: קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הָעֲגָלֹת וְאֶת הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם: אֵת ו שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי

עֲבֹדָתָם: וְאֵת | אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן
כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ:
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם
הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
אדון הכל היה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת
קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ
נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה: וְקָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר

אֶזֶּחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶזֶּחָד כְּבָשׂ אֶזֶּחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שָׂעִיר עִזִּים אֶזֶּחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם וְחָמִשָּׁה עַתּוּדִים וְחָמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה וְחָמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב:

טוב לומר גם כן בט״ו הימים הראשונים של ניסן את הט״ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט״ו מדריגותיה, היינו: י׳ שלה, וה׳ - שעולה בשל הזכר, הרי ט״ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ׳ פ״ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה (אדון הכל יהיה הוה ויהיה הוא ושמו אחד יאהדונהי) בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהוָה (אדון הכל יהיה הוה ויהיה הוא ושמו אחד יאהדונהי) הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֶּן לָךְ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם

שׁוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ׳ פ״ה).

יאמר פרק א׳ של שיר השירים.

א. שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ: מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ: שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי: הַגִּידָה לִי שֶׁאֲהֵבָה

נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם
שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעַטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם
לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי
הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים:
לְסֻסָתִי בִּרְכְבֵי פַּרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: נָאווּ
לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב
נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ
בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ: צְרוֹר הַמֹּר ו דּוֹדִי לִי
בֵּין שָׁדַי יָלִין: אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר ו דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי
עֵין גֶּדִי: הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים:
הִנָּךְ יָפֶה דּוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה:
קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים:

ב' ניסן: יששכר יְהַהַוְ

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר: הִקְרִב אֶת קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ו מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא
עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ:
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
יאהדונהי שֹׁמְרֶךָ יְהוָה אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד צִלְּךָ עַל יַד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה:
יְהוָה אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ: יְהוָה אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ב' של שיר השירים.

ב. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ

חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי: הֱבִיאַנִי
אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה: סַמְּכוּנִי
בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה
אָנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם בִּצְבָאוֹת אוֹ
בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ ו וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא
מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה
דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד
אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן
הַחֲרַכִּים: עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי
יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף
הָלַךְ לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חָנְטָה
פַּגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים ו סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ

רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע
בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ
הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ
נָאוֶה: אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים
מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר: דּוֹדִי לִי וַאֲנִי
לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר:

ג' ניסן: זבולון יְהֹוָה

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית
יְהוָה נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ
בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ‍ִם: יְרוּשָׁלַ‍ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר
שֶׁחֻבְּרָה לָהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי
יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה
יאהדונהי: כִּי שָׁמָּה ׀ יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט
כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ‍ִם
יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא
שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אדון היה הווה ויהיה יאהדונהי הכל הוא ושמו אחד אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ג׳ של שיר השירים.

ג. עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו: אָקוּמָה נָּא
וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה
אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו:
מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם
עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא
אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר
הוֹרָתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם
בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ ו וְאִם
תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת
עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר
וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל: הִנֵּה מִטָּתוֹ
שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי

יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחָזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: אַפִּרְיוֹן
עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו
עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ
רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם: צְאֶינָה ו וּרְאֶינָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לּוֹ
אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

ד' ניסן: ראובן וַיְהִי

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי
בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עַבָדִּים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה
לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ׳ פ״ה).

יאמר פרק ד׳ של שיר השירים.

ד. הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׁעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ
מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן
הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכְּלָה אֵין בָּהֶם:
כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִיד

צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו
כָּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִי אֶל הַר הַמֹּר וְאֶל
גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ:
אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
תָּשׁוּרִי ׀ מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרְרֵי נְמֵרִים: לִבַּבְתִּנִי
אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד
עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ: מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה
טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים:
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב
תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גַּן ׀
נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם: שְׁלָחַיִךְ
פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם

נְרְדִים: נֵרְדְ ו וְכַרְכֹּם קָנֶהׇ וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי
לְבוֹנָהׇ מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן:
עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַּנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו:

ה' ניסן: שמעון וַהֲיָהַ

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי: קְרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד שֶׁהָיָה
לָנוּ יֹאמַר נָּא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה
עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ
טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח
יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ
בְּשֵׁם יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ה' של שיר השירים.

ה. בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם
בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם
חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי

יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל | דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי
אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל
קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה: פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי
אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה
אֲטַנְּפֵם: דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמְו
עָלָיו: קַמְתִּי אֲנִי לְפְתֹחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹור
וְאֶצְבְּעֹתַי מֹור עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל:
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי
יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים
בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי
שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלִַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ
שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:

דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז
קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב: עֵינָיו
כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רְחֲצוֹת בֶּחָלָב יְשְׁבוֹת
עַל מִלֵּאת: לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת
מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מֹר עֹבֵר:
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת
שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים: שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר
כָּאֲרָזִים: חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי
וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם:

ו' ניסן: גד והַהַ?

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד כְּהַר
צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים
סָבִיב לָהּ וַיהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל
הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה
יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד לַטּוֹבִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם
יוֹלִיכֵם יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם
עַל יִשְׂרָאֵל:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ו' של שיר השירים.

ו. אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה
דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ: דוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרֻגוֹת
הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים: אֲנִי
לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: יָפָה אַתְּ

רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִָם אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת: הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ
כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכְּלָה אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן
רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת
הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא
לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת
וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ
שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת: אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי
הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים:
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז' ניסן: אפרים הָיְוָה

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יהונהי הוא ושמו אחד אֶת שִׁיבַת
צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה אדנ"י
לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְהוָה אדנ"י היה הווה ויהיה אדון הכל יהונהי הוא ושמו אחד
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה היה הווה ויהיה אדון הכל יהונהי הוא ושמו אחד
יְהוָה אדנ"י אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ ו
וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא
אֲלֻמֹּתָיו:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ז' של שיר השירים.

ז. שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ
מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם: מַה יָּפוּ
פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ

חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן: שָׁרַרְךָ אַגַּן הַסַּהַר אַל
יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה
בַּשּׁוֹשַׁנִּים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי
צְבִיָּה: צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת
בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל
הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק: רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ
כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר
בָּרְהָטִים: מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה
בַּתַּעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ
לְאַשְׁכֹּלוֹת: אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה
בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ
אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים: וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי
לְמֵישָׁרִים דוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי
תְּשׁוּקָתוֹ: לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה
בַּכְּפָרִים: נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה

הַגֶּפֶן פִּתְּחָה הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן
אֶת דֹּדַי לָךְ: הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ
כָּל מְגָדִּים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ:

ח' ניסן: מנשה הַיְהוּ

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: קְרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְהוָה אדון היה הווה ויהיה הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד | לֹא
יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה אדון היה הווה ויהיה הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד | לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא | שָׁקַד שׁוֹמֵר:
שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי
לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת
יְהוָה אדון היה הווה ויהיה הכל יאהדונהי הוא ושמו אחד | בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים
בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ
אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ח' של שיר השירים.

ח. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ
בַחוּץ אֶשָּׁקֲךָ גַּם לֹא יָבֻזוּ לִי: אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ
אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח

מֵעַסִּים רִמּוֹנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ
תְּחַבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם מַה
תָּעִירוּ ו וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת
עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךְ שָׁמָּה
חִבְּלַתְךְ אִמֶּךְ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךְ: שִׂימֵנִי
כַחוֹתָם עַל לִבֶּךְ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךְ כִּי עַזָּה
כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶּיהָ
רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה: מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם
יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הׇון בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ
לוֹ: אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה
לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא
נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר
עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז

הָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם: כֶּרֶם הָיָה
לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים
אִישׁ יָבִא בִּפְרִיוֹ אֶלֶף כָּסֶף: כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי
הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ:
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ
הַשְׁמִיעֵנִי: בְּרַח ו דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים: הַיּוֹשֶׁבֶת
בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעֵנִי:

ט' ניסן: בנימין הוֵיָה

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְהוָֹאדנ"י אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד
הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ
וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ ו כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ
בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי
כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָֹאדנ"י אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד : יְבָרֶכְךָ
יְהוָֹאדנ"י אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלִָם כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק א' של שיר השירים.

א. שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה: יִשָּׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: לְרֵיחַ
שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת
אֲהֵבוּךָ: מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ

חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ: שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָ͏ִם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: אַל
תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ
בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים
כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי: הַגִּידָה לִי שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם
שֶׁלָּמָּה אֶהְיֶה כְּעֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם
לֹא תֵּדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי
הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדִיֹתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים:
לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַּרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: נָאוּ
לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב
נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ
בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ: צְרוֹר הַמֹּר ו דּוֹדִי לִי
בֵּין שָׁדַי יָלִין: אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר ו דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי

עֵין גְּדִי: הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים:
הִנָּךְ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה:
קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים:

י' ניסן: דן יְהוָה!

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא
יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי:
עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם:
יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד יאהדונהי צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ
וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַחֲצִיר גַּגּוֹת
שֶׁקְּדָמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר
וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ ו הָעֹבְרִים בִּרְכַּת
יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד יאהדונהי אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם

יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד יאהדונהי :

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ב' של שיר השירים.

ב. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ

חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי: הֱבִיאַנִי
אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה: סַמְּכוּנִי
בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה
אָנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם בִּצְבָאוֹת אוֹ
בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ ו וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא
מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה
דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד
אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן
הַחֲרַכִּים: עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי
יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף
הָלַךְ לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חָנְטָה
פַּגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים ו סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ

רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע
בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ
הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ
נָאוֶה: אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים
מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר: דּוֹדִי לִי וַאֲנִי
לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר:

יא' ניסן: אשר הֲהָיְוַ

בְּיוֹם עַשְׂתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ו מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָאדנ"י
אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד : אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ
קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:
קִוִּיתִי יְהוָאדנ"י אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר
שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָאדנ"י
אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד כִּי עִם יְהוָאדנ"י אדון הכל יאהרונהי היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה
עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
עֲוֹנֹתָיו:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ג' של שיר השירים.

ג. עַל מִשְׁכָּבִי בַלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו: אָקוּמָה נָּא

וַאֲסוֹבְבָה בָּעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה
אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו:
מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם
עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא
אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבִיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר
הוֹרָתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם
בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ ו וְאִם
תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת
עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר
וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל: הִנֵּה מִטָּתוֹ
שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי
יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֲזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: אַפִּרְיוֹן
עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו

עֲשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ
רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם: צְאֶינָה ׀ וּרְאֶינָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לּוֹ
אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

יב' ניסן: נפתלי הֹהֲוָיְ

בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ו מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְּרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן עֵינָן:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה׀ אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד לֹא גָבַהּ
לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הִלַּכְתִּי ׀ בִּגְדֹלוֹת
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי ׀ וְדוֹמַמְתִּי
נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׀ אדון הכל יהיה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ד' של שיר השירים.

ד. הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׁעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ
מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן
הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכְלָה אֵין בָּהֶם:
כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִיד
צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו

כֻּלֹּ שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים: שִׁנַּיִ שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִיַ אֶל הַר הַמֹּור וְאֶל
גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ:
אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
תָּשׁוּרִי ו מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרְרֵי נְמֵרִים: לִבַּבְתִּנִי
אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד
עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ: מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה
טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים:
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב
תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גַּן ו
נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם: שְׁלָחַיִךְ
פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מִגָּדִים כְּפָרִים עִם
נְרָדִים: נֵרְדְ ו וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי

לְבוֹנָה ׀ מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן:
עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו:

ביום יג' לחודש ניסן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרֹת אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אדון הכל יהוה הוה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת
כָּל עְנוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה
נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם
אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה
מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ
בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר: נָבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה
יְהוָה לְמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ:
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר
דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע
יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה
מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ
בָנֶיךָ וּבְרִיתִי וְעֵדֻתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי
עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְהוָה

אדון הכל היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד **יאהדונהי**

בְּצִיּוֹן אֹוָה לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד
פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ
אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע
וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד
עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת
וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ׳ פ״ה).

יאמר פרק ה׳ של שיר השירים.

ה. בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם
בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם
חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי
יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל | דוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי
אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל
קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה: פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי

אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה
אֲטַנְּפֵם: דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ
עָלָיו: קַמְתִּי אֲנִי לְפַתֵּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹור
וְאֶצְבְּעֹתַי מֹור עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל:
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי
יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים
בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי
שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלִַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ
שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:
דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז
קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב: עֵינָיו
כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת

עַל מִלֵּאת: לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת
מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מֹור עֹבֵר:
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת
שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים: שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר
כָּאֲרָזִים: חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי
וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם:

ביום יד' לחודש ניסן:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ

יאהדונהי

בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ

יְאהָהוִיהַה **אִיהִיוֵהה**

לְיַחֲדָא שֵׁם

(אין לומר הא אלא קה)

יוד הא בְּ- ואו הא

בְּיִחוּדָא שְׁלִים

יהוה יאהדונהי אזדד

עַ"יְ הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כְּלָל יִשְׂרָאֵל, לְאַקָּמָא שְׁכִינְתָּא מֵעַפְרָא וּלְחַבְּרָה בְּבַעֲלָה **יאהדונהי** הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׂמְחָה לַעֲשׂוֹת הַלְּמוּד הַזֶּה בְּיוֹם יד' לְחֹדֶשׁ נִיסָן לְשֵׁם שָׁמַיִם וּלְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן,

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּלְהַעֲלוֹת שְׁכִינַת עוֹזֵנוּ בְּט"ו מַדְרֵגוֹתֶיהָ וּלְהַעֲשׂוֹתֵנוּ עַ"י מְצַוָּה זוֹ כִּסֵּא וּמֶרְכָּבָה לַשְּׁכִינָה, וּלְהַחֲזִיר כָּל הָרַע לְטוֹב וּלְגַלּוֹת יְחוּדָךְ בָּעוֹלָם וּלְפַשֵּׁט אֶת גְּלוּיוֹ עַל לִבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְדַבְּקָם בְּשׁוֹרְשָׁם, וּלְהָעִיד שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְהוָה (אדון הכל: היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד) יַהְוֶה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, יְהוָה (אדון הכל: היה הווה ויהיה הוא ושמו אחד) יַהְוֶה הוּא הָאֱלֹהִים (יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו) יַהְוֶה אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ! וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי (מלכותו בכל משלה) אֱלֹהֵינוּ (יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו) יַהְוֶה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

וטוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים
שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב | עַל הָרֹאשׁ
יוֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו:
כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם | צִוָּה
יְהוָה אדנ"י אדון הכל הוא ושמו אחד יהיה הווה ויהיה יאהרונהי אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרקים ו'-ח' של שיר השירים.

ו. אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה
דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ: דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרֻגוֹת
הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים: אֲנִי
לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: יָפָה אַתְּ
רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִַם אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת: הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ

כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן
רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת
הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא
לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת
וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ
שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אַיֻּמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת: אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי
הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים:
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז. שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ
מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם: מַה יָּפוּ
פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ
חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן: שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל

יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה
בַּשּׁוֹשַׁנִּים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי
צְבִיָּה: צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת
בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל
הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק: רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ
כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר
בָּרְהָטִים: מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה
בַּתַּעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ
לְאַשְׁכֹּלוֹת: אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה
בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ
אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים: וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי
לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי
תְּשׁוּקָתוֹ: לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה
בַּכְּפָרִים: נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה
הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן

אֶת דֹּדַי לָךְ: הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פִּתָחֵינוּ
כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ:

ח. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ
בַחוּץ אֶשָּׁקֲךָ גַּם לֹא יָבֻזוּ לִי: אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ
אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח
מֵעֲסִיס רִמֹּנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ
תְּחַבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם מַה
תָּעִירוּ ו וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת
עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה
חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ: שִׂימֵנִי
כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה
כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ
רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָהּ: מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם

יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ
לוֹ: אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה
לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא
נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר
עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז
הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם: כֶּרֶם הָיָה
לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים
אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף: כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי
הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ:
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ
הַשְׁמִיעֵנִי: בְּרַח ו דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים: הַיּוֹשֶׁבֶת
בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעֵנִי:

ביום טו' לחודש ניסן

יום טוב ראשון של חג המצות:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו: י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ

יאהדונהי

בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ — וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ

יְאהָהוִיהַה — איְההִיוֵהה

לְיַחֲדָא שֵׁם

(אין לומר הא אלא קה)

יוד הא בְּ- ואו הא

בְּיִחוּדָא שְׁלִים

יהוה יאהדונהי אזדך

עַ"יְ הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כְּלָל יִשְׂרָאֵל,
לְאַקָּמָא שְׁכִינְתָּא מֵעַפְרָא וּלְחַבְּרָה בְּבַעֲלָהּ
יאהדונהי הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׂמְחָה לַעֲשׂוֹת
זֶה הַלִּמּוּד בְּיוֹם ט"ו לְחֹדֶשׁ נִיסָן לְשֵׁם שָׁמַיִם
וּלְהַעֲלוֹת וּלְהַשְׁלִים עֲלִיַּת שְׁכִינַת עוּזֵּנוּ בט"ו
מַדְרֵגוֹתֶיהָ וּלְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן,
לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן
בּוֹרְאֵנוּ, וּלְהַעֲשׂוֹתֵנוּ עַ"י מִצְוָה זוֹ כִּסֵּא
וּמֶרְכָּבָה לַשְּׁכִינָה, וּלְהַחֲזִיר כָּל הָרַע לְטוֹב
וּלְגַלּוֹת יְחוּדָךְ בָּעוֹלָם וּלְפַשֵּׁט אֶת גְּלוּיוֹ עַל
לִבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְדַבְּקָם בְּשׁוֹרְשָׁם, וּלְהָעִיד
שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְהוָה֣ אדנ"י אֶחָ֑ד היה הווה ויהיה **יאהדונהי** אדון הכל הוא ושמו אחד וּשְׁמ֖וֹ אֶחָֽד,
יְהוָה֣ אדנ"י הַ֔וּא הָאֱלֹהִ֑ים היה הווה ויהיה **יאהדונהי** אדון הכל הוא ושמו אחד יהוה הוא האלהים **יאהלוההים** אין עוד מלבדו אֵ֥ין עֽוֹד
מִלְבַדּוֹ! וְיִהְיוּ נוֹעַם אֲדֹנָי מלכותו בכל משלה אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים **יאהלוההים** אין עוד מלבדו

עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה | בָּרְכוּ אֶת יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הוא ושמו אחד
כָּל עַבְדֵי יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה
אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת
יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי : יְבָרֶכְךָ יְהוָה אדון הכל היה הווה ויהיה יאהדונהי מִצִּיּוֹן
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: